

"Var barn som längtar efter Guds ord"

Vår vilja är med Guds nåd allsmäktig inför honom. Om vi, med tanke på de många saker som förolämpar Gud, säger till honom med en handlingskraftig vilja, exempelvis när vi åker spårvagn: "Min Gud, jag skulle vilja göra en akt av kärlek och gottgörelse för varje varv som den här vagnens hjul går runt", så har vi i samma ögonblick inför Jesus älskat och gottgjort så mycket som vi önskade.

18 juli

Sådana ”dumheter” innebär inte att man överskrider det andliga barnskapets gränser. Det är den ständiga dialogen mellan det oskyldiga barnet och den överförtjuste fadern: Hur mycket tycker du om mig? Säg det och den lille svarar, och nästan snubblar på stavelserna, Mass-or, jätte-myck-et. (Vägen, nr. 897)

I det inre livet måste vi alla vara *quasi modo geniti infantes*, som dessa små liv som verkar vara gjorda av gummi, som till och med har roligt åt sina fall, för de reser sig genast upp och fortsätter springa; och de saknar heller inte - när det behövs - sina föräldrars tröst.

Om vi ser till att uppföra oss som dem, så kommer våra snubblanden

och misslyckanden i det inre livet - som för övrigt är oundvikliga - aldrig att leda till bitterhet. Vi kommer att reagera med smärta, men utan uppgivenhet, och med ett leende som väller fram, som rent vatten, ur glädjen av att vi vet oss vara barn till den Kärlek, den storhet, den oändliga vishet, den barmhärtighet som vår Fader är. Jag har under mina år i Herrens tjänst lärt mig att vara ett litet barn inför Gud. Och jag ber er att vara *quasi modo geniti infantes*, barn som längtar efter Guds ord, Guds bröd, Guds näring, Guds styrka, för att hädanefter uppföra oss som vuxna kristna. (Guds vänner, nr. 146)
